

Herci z Olomouce přivezli dvě Veroniky

V rámci festivalového doprovodného programu se na Malé scéně také představilo olomoucké Divadlo Tramtarie se svou inscenací **Druhý život Veroniky**.

Autorská komedie dua Vladislav Kracík – Václav Mužik vypráví o životě třicátnice, která řeší klasický problém: kde a jak sehnat muže. Nakonec se objeví: učitel češtiny a dějepisu na střední škole. Protipólem k tomuto druhu života je žena majitele sítě heren, která se topí v luxusu.

Obě paralelní dějové linie se setkávají, zaplétají a rozplétají, text hry nese pár dobrých fórků. Režie Vladislava Kracíka se obejde bez složité scény, jediné potřebné technické zázemí je projektor, který na začátku působí jako oživující nápad. Komedie má ale kolísavé tempo a občas ztrácí na dynamice.

Komedie Druhý život Veroniky je vcelku zajímavou sondou do života třicátnice, původními motivy lehce připomínající loňskou vítěznou komedii Můj romantický příběh. Druhému životu Veroniky však chybí jevištní prověřenost, která by inscenaci dodala gradaci a výraz. I tak se ale jedná o zábavu, která dokáže zpříjemnit víkendové odpoledne. JaS

Připravil Radek Smetana, Východočeské divadlo Pardubice

Realizaci projektu podporuje

PARDUBICKÝ KRAJ

Pardubice

NADACE ČEZ

Hlavní sponzor festivalu

Sponzoři festivalu

Významní sponzoři festivalu

Sponzor cen festivalu

Sponzor Kuličkíády smíchu

Rozvojový fond Pardubice a.s.

Hlavní mediální partner

Mediální partneři festivalu

Ubytování zajišťuje

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Daniela Hermana; hejtmana Pardubického kraje Martina Netolického; primátora města Pardubice Martina Charváta a prezidenta Herecké asociace Jiřího Hromady. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a Statutárního města Pardubice.

16. GRAND FESTIVAL SMÍCHU

25. leden – 1. únor 2016
Východočeské divadlo Pardubice

VIII. FESTIVALOVÉ NOVIN(K)Y pondělí 1. 2. 2016

Dnes se už nesoutěží... Dnes se rozdají festivalové ceny...

Kostky jsou vrženy, hlasy sečteny, i ceny budou zanedlouho rozdány. GRAND Festival smíchu se nám chýlí ke konci, ale nemusíte klesat na mysl! V rámci Epilogu festivalu máte totiž ještě několik příležitostí, kdy se budete moci pobavit komediemi „z dovozu“.

Ve čtvrtek 11. února můžete v 17.30 nebo ve 20 hodin vidět na Malé scéně humornou zpověď novopečeného otce s názvem **Táta (one man show)**, se kterou přijede Agentura R. Pomajba. Na scénu Městského divadla zavítá tentokrát mimo soutěž pražské Dejvické divadlo s komedií **Zásek**. Hru o lidech, s nimiž se zastavil výtah, uvidíte 17. února v 19 hodin. Další návštěvou z hlavního města bude

v pátek 19. února taktéž v 19 hodin legendární Žižkovské divadlo Jára Cimrmana s jednou ze svých (resp. Cimrmanových!) nejstarších a nejznámějších pohádek, která u dětí propadla, **Dlouhý, Široký a Krátkozraký**. Takovou pěknou tečkou za tím naším festivalem pak bude cimbálmuzikál Karla Steigerwalda (na motivy povídkové knihy Josefa Holcmana) **Cena facky aneb Gottwaldovy boty**, s nímž přijede, pardubickému publiku také velmi dobře známé, Slovácké divadlo z Uherského Hradiště. Tato inscenace režiséra Břetislava Rychlíka, jenž ve VČD momentálně pracuje na Topolovu Konci masopustu, byla časopisem Reflex označena za nejsilnější divadelní zážitek roku 2014 a Divadelními novinami byla nominována na titul inscenace roku. Využijte tedy skvělé příležitosti, že nám ji herci Slováckého divadla dovezou, jak se říká, až pod nos, a přijďte 29. února v 19 hodin do Městského divadla.

A za rok opět na viděnou na XVII. ročníku GRAND Festivalu smíchu! AnH

Závěr festivalu s Petrou Janečkovou

Ve Východočeském divadle hraje téměř dvacet let, již několikrát spoluuváděla Galavečer smíchu (dnes tomu nebude jinak) a letos se i účastnila soutěžní části festivalu — to je **PETRA JANEČKOVÁ**. Nejen o letošním ročníku GFS, ale i o herectví si můžete přečíst v následujícím rozhovoru.

Jak hodnotíte hry, které jste zatím viděla v soutěžní části letošního GFS?

Na našem festivalu se mi líbí jeho mnohožánrovost. Letošní ročník je jedním z nejrůznorodějších, které jsem já viděla. Navštívila jsem zatím každé představení. V pondělí jsme zhlédli „crazy“ hru, v úterý jsme se ocitli na tragicko-komické půdě. Naše představení vyvolává sentimentální pocity. S Divadlem v Dlouhé jsme zabrousili do fantazie a divadlo ABC nám předvedlo klasickou revue. Ale všechny hry, ať vypráví o čemkoli, jsou skvostně odvedené.

V pondělí jsme měli možnost vidět Dokonalou svatbu od Městského divadla Zlín. Stejná hra byla před lety uvedena i ve VČD a vy jste v ní hrála roli July. Dokonce jste za ni dostala ocenění. Co jste cítila, když jste se dívala na toto představení?

V hledišti se ve mně praly smíšené pocity. Vybavovaly se mi vzpomínky na naše představení a před nosem se mi odehrávalo jiné ztvárnění. U některých scén jsem si říkala, že na to si vzpomínám, a jinde mě trklo, že my jsme to měli jinak a jak to bylo super. Bojovaly ve mně vzpomínky s přítomností, ale tak to už chodí. Myslím si ale, že July byla výborně zahráná. My jsme také měli jiný závěr. V pondělí říkal na konci monolog hoteliér, v našem představení jsem stejný monolog měla já jako July. Myslím si, že tento monolog hodně posílil moji postavu, a proto jsem možná mohla obdržet zmiňovanou cenu za herecký výkon.

Co pro vás znamená, že již několikátým rokem uvádíte závěrečný galavečer?

Zprvu to ve mně vyvolávalo stres, protože celý večer natáčí Česká televize. Ale čím dál víc si to užívám a těším se na partnery, kteří se mnou uvádí, protože pokaždé přijde někdo zvenčí.

Čím je pro vás hraní divadla?

Je to nádherné naplnění mého životního snu.

Máte vysněné role, které byste si chtěla zahrát?

Nemám. Možná v mládí jsem si přála potkat se s nějakou rolí, ale dneska se těším na každou práci, která přijde. Těším se na to, čím mě obohatí. Můžete se klidně potkat s rolí vysněnou a nemusíte si sednout s pojetím, režisérem či něčím jiným. Jednoduše se těším na každou dobrou práci.

Setkala jste se s rolí, ve které jste cítila, že vám byla jakoby napsaná na tělo?

Hned se mi vybaví My Fair Lady, Věno slečny Laury, Duše — krajina širá, Chicago, Dokonalá svatba. Nevím, zda mi ty role byly takzvaně ušité na míru, ale své postavy v těchto představeních jednoduše miluju. Člověku někdy chvíli trvá, než své postavy pochopí, ale těmto jsem rozuměla už od počátku. Těch rolí je neskutečná spousta, proto se omlouvám těm, na které jsem zapomněla. JaM

Sobotní festivalový večer zahájil Jan Přeučil

Šestý soutěžní den GRAND Festivalu smíchu byl ve znamení anglického humoru, proto představení Zavolejte Jeevese zaštiťoval i elegantní a šarmantní garant. Samozřejmě nemůže být řeč o nikom jiném než o **JANU PŘEUČILOVI**. Pardubický rodák, vynikající český herec, gentleman, to vše a mnohem více se skrývá pod tímto jménem.

Jak jste se těšil na letošní ročník festivalu?

Já jsem tady podruhé a pokaždé, když jsem osloven, mě to velice potěší. Myslím si, že tento festival je ojedinelou záležitostí v naší česko-slovenské republice. Úsměv pro život je velmi důležitý, a když je přenesen do jevištní podoby v nejrůznějších představeních, která rezonují smíchem, úsměvem i určitou kvalitou, tak je to vždy víc než příjemné.

Co cítíte při návratech do rodného města?

Když jsem v Pardubicích, uvědomuji si, že jsem se tady narodil. Můj tatínek tady velice intenzivně působil, politicky i ekonomicky. Dokonce se v roce 1945 stal poslancem prozatímního Národního shromáždění za Pardubický kraj a za Pardubice vždycky boxoval. Tudíž toto všechno na mě dopadá, když se sem vracím. Když jsem se tu dnes procházel, uvědomil jsem si, jak Pardubice rozkvetly a jak je to příjemné, milé, moderní a voňavé město, které má svoji atmosféru. Nebál bych se říct, že krásně konkurují Hradci Králové, odkud pochází moje milovaná Evička.

Mluvil jste o tom, jak moc máte rád anglický humor. Oblíbil jste si některé konkrétní autory?

Já jsem vyznavačem starší generace. Velice rád mám Oscara Wilda a G. B. Shawa. Kdo umí tyto komedie zahrát, klobouk dolů. Konverzační herectví je strašně náročné. Kolegové z Jihočeského divadla v Českých Budějovicích mě mile překvapili, jak se s tímto autorem vyrovnali. Byl jsem ohromen jejich bravurností, profesionalitou, prací s textem i podtextem. Musím uznat, že českobudějovické představení mělo vysokou profesionální úroveň a svůj osobitý, milý úsměv.

Jaké máte profesní plány na rok 2016?

Těch plánů je celá řada. Hostuji v Ypsilonce. Čekají mě Letní shakespearovské slavnosti. Jezdím po republice s inscenací Světáci ve společnosti Háta a s Evičkou provozujeme divadlo pro děti — Divadlo Evy Hruškové a Jana Přeučila, se kterým jezdíme po českých i moravských městech. Velice často hrajeme také tady v Pardubicích, v Kulturním domě Dubina. Tento druh divadla dělá více mých kolegů. Osobně si myslím, že je to hodně důležité pro nastupující generaci, aby se odpoutala od telefonů a notebooků, protože osobní kontakt jeviště a hlediště podporuje rozvoj dětské představivosti, fantazie a v neposlední řadě lásku k českému jazyku.

Čtěl byste našemu festivalu něco popřát?

Přeji mu, aby i další roky této úžasné přehlídky divadelních komedií byly příjemné a milé. A doufám, že za čtyři roky, kdy festival oslaví své dvacáté narozeniny, se tady všichni zase uvidíme. JaM